

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ¹

FACTORS AFFECTING TOURISM PROMOTION

CASE STUDY: CHAIYAPHUM PROVINCIAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION

กล้าพิทักษ์ พันธุ์ภักดี²

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นวิจัยเชิงคุณภาพ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 10 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ในการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งผลการศึกษาพบว่า ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 มาตรา 16 (8) ในการกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านบทบาทหน้าที่ระดับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ให้ความสำคัญในส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายบริหารราชการ และจัดกิจกรรมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิอย่างไร้ขีดจำกัด ด้านงบประมาณองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ตามแผนงานในส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่เพียงพอภายในปีงบประมาณนั้น ๆ ผู้บริหารองค์การบริหารจังหวัดชัยภูมิ สามารถดำเนินการแปลงงบประมาณตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีตั้งจ่ายรายการใหม่ นอกจากนั้นบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ มีบทบาทสำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมด้านประชาสัมพันธ์ รูปแบบต่าง ๆ และการประชาสัมพันธ์สินค้าทางสื่อ Social Media นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการส่งเสริมรายได้และพัฒนาอาชีพของประชาชน เพื่อเป็นสินค้าจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการจัดทำแผนการท่องเที่ยวประจำปี

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

² นักศึกษาปริญญาโท โครงการทวิปริญญาโทหลักสูตรทวิปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดจังหวัดชัยภูมิ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

This research has the objective To study factors affecting tourism promotion of Chaiyaphum Provincial Administrative Organization. which is qualitative research The sample group used in this research is Executives of the Chaiyaphum Provincial Administrative Organization, totaling 10 people, used an interview form to collect data and analyze the data.

The results of the study found that The role and duties of the Chaiyaphum Provincial Administrative Organization According to the Act on Decentralization Plans and Procedures for Local Administrative Organizations, B.E. 2542, amended (No. 2) B.E. 2006, Section 16 (8) in specifying the Chaiyaphum Provincial Administrative Organization to have powers and duties. in promoting tourism Roles and duties at the executive level of the Chaiyaphum Provincial Administrative Organization which the President of Chaiyaphum Provincial Administrative Organization Give importance to promoting tourism. This is in line with government administration policy and organizing activities to promote tourism in Chaiyaphum Province without limits. The budget of the Chaiyaphum Provincial Administrative Organization according to the plan to promote tourism is not sufficient within that fiscal year. The administrators of the Chaiyaphum Provincial Administrative Organization Able to carry out budget conversions according to annual budget regulations, setting up new expenditures. In addition, the role of local administrative organizations in promoting tourism, namely the Chaiyaphum Provincial Administrative Organization, plays an important role, including promoting public relations in various forms and promoting products through social media. It also has a role in promoting income and development. People's occupations To be a product sold to tourists Including preparing an annual travel plan.

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในกระบวนการพัฒนาสังคมและประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้น ต้องพัฒนาและส่งเสริมหลายด้าน การส่งเสริมการท่องเที่ยวจัดว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญประการหนึ่ง เนื่องจากการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์หลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ การศึกษา การท่องเที่ยวได้นำรายได้เข้าประเทศ 1.25 ล้านล้านบาท และมีนักท่องเที่ยวกว่า 11 ล้านคน นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังสามารถสร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่คนในชุมชนและคนในท้องถิ่น ๆ เช่น การเป็นมัคคุเทศก์ของท้องถิ่น ทั้งมีการสร้างผลิตภัณฑ์จำหน่ายเป็นของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้แก่ชุมชน ไม่ว่าจะชุมชนเมืองและชุมชนชนบทที่การท่องเที่ยวเข้าไปถึง ประโยชน์ในด้านสังคม การศึกษา ประเพณีและวัฒนธรรม การสร้างความเจริญทาง

สังคมให้แก่ท้องถิ่นเป็นอย่างดี อาทินักท่องเที่ยวต่างถิ่นที่มีความเจริญกว่ามาเที่ยวซึ่งเกิดแนวคิดและอิทธิพลด้านต่าง ๆ รวมถึงช่วยให้คำแนะนำและช่วยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวขึ้นด้วย เช่น ด้านการศึกษา ด้านสาธารณูปโภค เป็นต้น นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบการศึกษาที่ได้รับความรู้จากผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการ มาถ่ายทอดให้กับชุมชนในท้องถิ่น ประเด็นสำคัญคือการท่องเที่ยว จะช่วยอนุรักษ์และฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติคงอยู่อย่างยั่งยืน นอกจากนี้การท่องเที่ยวเป็นการประชาสัมพันธ์และแพร่ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้อีกด้วย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา ต่างก็ได้ตระหนักถึงความสำคัญ และประโยชน์ของการท่องเที่ยว จึงได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549 มาตรา 16 (8) ได้กำหนดให้อำนาจขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น มีทั้งหมด 31 เรื่อง ซึ่งการส่งเสริมการท่องเที่ยวจัดว่าเป็นหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด จึงควรมีแผนการดำเนินงาน และยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอันเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. 2562

นอกจากนี้ ชัยภูมิเป็นเมืองเก่าแก่ เป็นเมืองสมัยวัฒนธรรมทวารวดี โดยมีหลักฐานมากมายและปรากฏให้เห็นหลายแห่ง เช่น บ้านกุคโง้ง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งพบใบเสมาสมัยทวารวดีจำนวนมาก ใบเสมาที่พบมีทั้งที่ศาล ปูดา ปากทางเข้าหมู่บ้าน และในวัดศรีปทุมคงคาวาราม ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับที่พบบริเวณเมืองฟ้าแดดสงยาง จังหวัดกาฬสินธุ์ อายุสมัยน่าจะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 12-16 ซึ่งถือเป็นวัฒนธรรมทวารวดีในกลุ่มแม่น้ำชีนอกจากนี้ในบริเวณอำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น องค์กรบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ มีอำนาจตามพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549 มาตรา 16 (8) มีอำนาจหน้าที่ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ดังนั้น ผู้วิจัยได้เกิดความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

คำถามในการวิจัย

1. ปัจจัยใดที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
2. บทบาททหน้าด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

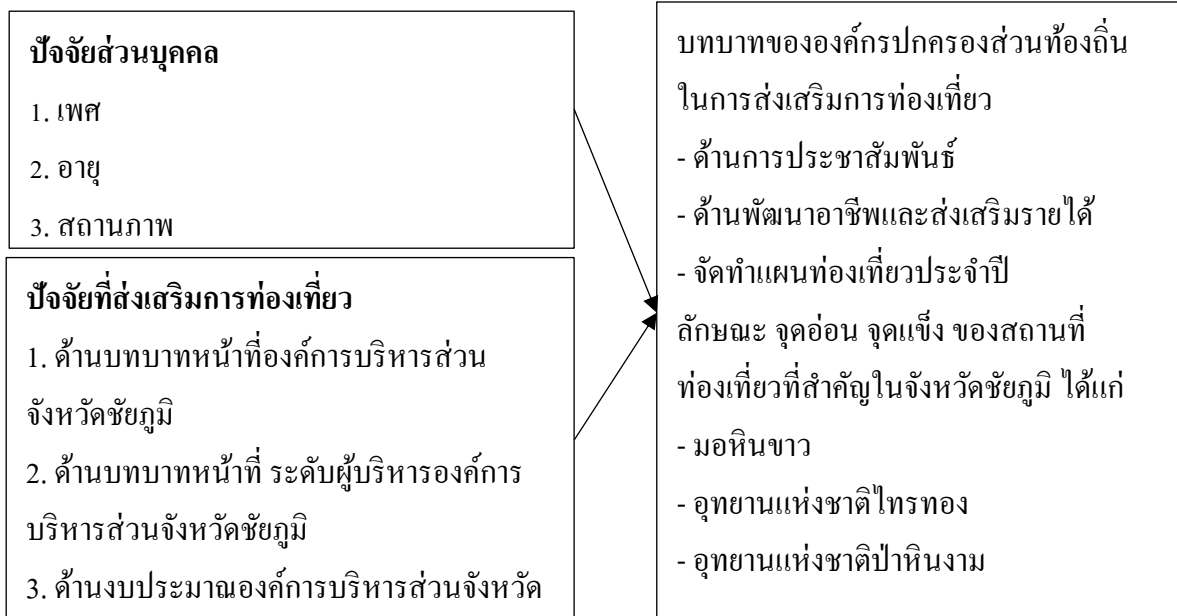
1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ
6. นโยบายและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐ
7. วิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ มีวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ รองนายกองค้การ
บริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ประธานสภาองค้การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ และผู้บริหารระดับผู้อำนวยการ
กอง รวมทั้งสิ้น จำนวน 10 คน

2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยใช้แบบคำถามการสัมภาษณ์ ซึ่งมีคำถามการสัมภาษณ์ ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว

- 1.1 ด้านบทบาทหน้าที่ขององค้การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
- 1.2 ด้านบทบาทหน้าที่ระดับผู้บริหารขององค้การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
- 1.3 ด้านงบประมาณองค้การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

2. บทบาทขององค้การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

- 2.1 การประชาสัมพันธ์
- 2.2 การพัฒนาอาชีพและส่งเสริมรายได้
- 2.3 การจัดทำแผนการท่องเที่ยวประจำปี

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวความคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และวรรณกรรม
ที่เกี่ยวข้อง นำมาสู่การสร้างกรอบแนวคิด และแบบสัมภาษณ์ให้เหมาะสมกับการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งเป็นการ
เชิงคุณภาพ (Methodology) โดยใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งใช้คำถามเหมือนกันทุกคนลักษณะของข้อมูลซึ่งแบ่ง
ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลหลักรวบรวมจากผู้ให้สัมภาษณ์ผ่านการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างหรือ
แบบสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ และคำถามคือตั้งเป็นคำถามปลายเปิด และได้ตั้งคำถามต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า
เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทุติยภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ วารสาร เอกสารทางวิชาการต่าง ๆ
และสืบค้นข้อมูลจาก Internet ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาถึงแนวคิด
และทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ทฤษฎีสักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ทฤษฎีเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การเก็บ
รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการและข้อมูลจากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ
และแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งอันมีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

1. เมื่อผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ และทำการทดสอบแบบสัมภาษณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงนำ
แบบสัมภาษณ์ดังกล่าว สัมภาษณ์ผู้บริหารจังหวัดชัยภูมิ ผู้บริหารองค้การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ด้วยตนเอง

2. เมื่อได้ข้อมูลครบถ้วนตามแบบสัมภาษณ์ที่กำหนดและทำการตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสัมภาษณ์ จึงนำข้อมูลคำตอบที่สมบูรณ์ในแบบสัมภาษณ์ดังกล่าว ไปวิเคราะห์หาข้อมูลทางขั้นตอนเชิงคุณภาพ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดเรียงลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาเปรียบเทียบความเหมือน และความต่างของแต่ละบุคคล และจัดลำดับความสำคัญรวมถึงคุณลักษณะของข้อมูล

2. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่จัดลำดับความสำคัญ และนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลทางเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นแนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทราบ ถึงลักษณะที่คล้ายคลึงกัน และความแตกต่างกันของข้อมูล

3. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจากการศึกษาต่าง ๆ และการวิเคราะห์อย่าง เป็นระบบ นำไปสู่การเชื่อมโยงข้อมูลเข้าด้วยกัน เพื่อแสดงความสำคัญของข้อมูลให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลเชิงพรรณนาที่มีรายละเอียดและเจาะลึกโดยอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของข้อมูลโดยตรงไม่ว่าจะเป็นข้อมูลวิจัยหรือวารสาร

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ สรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิในการส่งเสริมการท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 มาตรา 16 (8) อำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทุกฝ่ายโดยอาศัยความร่วมมือแบบบูรณาการกับภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวในเทศกาล “เทศกาลท่องเที่ยวกระเจียวบาน” จังหวัดชัยภูมิ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ ไปสู่ในระดับประเทศ

ด้านบทบาทหน้าที่ระดับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิคนปัจจุบัน เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีและที่ปรึกษารัฐมนตรีหลายกระทรวง รวมถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ 6 สมัย อีกทั้งคราวเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้มอบนโยบายด้านการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ทั้งหมด ๑๕ ด้าน ซึ่งด้านที่ 10 คือ ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาโดยมุ่งเน้นการพัฒนาส่งเสริมปรับปรุงฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว บูรณาการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน รัฐวิสาหกิจและชุมชน รวมถึงการจัดกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิอย่างไร้ขีดจำกัด อีกทั้งอุตสาหกรรม

การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ต้องพัฒนาขีดความสามารถด้านงานบริการ รวมทั้งเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและภายในจังหวัดชัยภูมิ

ด้านงบประมาณองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ.2546 มาตรา 74 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมีรายจ่าย ดังต่อไปนี้ เงินเดือน ค่าจ้าง เงินตอบแทนอื่น ๆ ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ เงินอุดหนุน รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ด้านงบประมาณการส่งเสริมการท่องเที่ยว จัดอยู่ในหมวดงานวิชาการวางแผนและส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งหากงบประมาณไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในปีงบประมาณนั้น ผู้บริหารองค์การบริหารจังหวัดชัยภูมิ ต้องดำเนินการแปลงงบประมาณจากงบประมาณอื่นที่ตั้งไว้ภายในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ไปตั้งจ่ายรายการใหม่ และนำเข้าเป็นวาระการประชุมสภาองค์การบริหารจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งต้องมีสมาชิกสภาเห็นด้วยและยกมือมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารจังหวัดชัยภูมิ ที่เข้าร่วมประชุมสภาองค์การบริหารจังหวัดชัยภูมิในสมัยนั้น ๆ

นอกจากนี้หากวิเคราะห์โอกาสภายนอก พบว่า ภาครัฐ ภาคเอกชน ซึ่งสามารถดำเนินการสนับสนุนด้านงบประมาณหรือกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ และสามารถให้องค์การบริหารจังหวัดชัยภูมิมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามอำนาจหน้าที่

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรฐานการส่งเสริมการท่องเที่ยว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย

ด้านการประชาสัมพันธ์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิชัยภูมิ ได้ร่วมดำเนินการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ เช่น เทศกาลท่องเที่ยวดอกกระเจียวบาน ประจำปี 2566 สีสันธรรมชาติที่พลาดไม่ได้ หนึ่งเดียวที่ชัยภูมิหรือจะเป็น 15 ที่เที่ยวชัยภูมิ 2566 ที่เที่ยวใหม่ หน้าหนาว หน้าร้อน ชมธรรมชาติ รวมถึงจุดเช็คอินและที่เที่ยวใหม่ ๆ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) นอกจากนี้ยัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้ใช้วิธีการประชาสัมพันธ์โดยการประสานงานกับการท่องเที่ยวจังหวัดบริษัทเอกชน เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชัยภูมิ ให้ช่วยประชาสัมพันธ์และการออกหน่วยให้บริการประชาชนภายใต้โครงการจังหวัดเคลื่อนที่จังหวัดชัยภูมิ (จังหวัดเคลื่อนที่) เป็นการให้ออกกนูฐประชาสัมพันธ์ จำหน่ายสินค้า OTOP และคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ให้บริการทางวิชาการ สนับสนุนปัจจัยการผลิต การป้องกันแก้ไขโรคพืชและนวดแผนโบราณ เป็นต้น

ด้านพัฒนาอาชีพและส่งเสริมรายได้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ มีหน้าที่ให้การสนับสนุนงบประมาณ เช่น โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มทอผ้าฝ้ายและผ้าไหม จังหวัดชัยภูมิ เพื่อเพิ่มรายได้และศักยภาพกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมอาชีพด้านทอผ้าฝ้ายและผ้าไหมมัดหมี่ตามภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรวม 247 คน อีกทั้งโครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

จังหวัดชัยภูมิ เพื่อพัฒนาศักยภาพกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมอาชีพด้านแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและการบริหารจัดการกลุ่ม ให้มีรายได้เพียงพอและสามารถพึ่งตนเอง รวมถึงไปถึงการให้ความรู้และแนะนำอาชีพแก่ ประชาชนและให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP ของจังหวัด ซึ่งปัจจุบันมีผู้ประกอบการ OTOP กว่า 1,700 ราย ตลอดทั้งจัดหาตลาดและที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกแห่งใหม่ สะดวกในการเดินทาง สามารถรับรองบรรณกเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ด้านการประชาสัมพันธ์และด้านพัฒนาอาชีพและส่งเสริมรายได้ ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ยังมีองค์กรภายนอก เช่น จังหวัดชัยภูมิมีองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานชัยภูมิ อุทยานธรรมจังหวัดชัยภูมิ และสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ ที่จะสามารถจะให้การสนับสนุนงบประมาณ การประชาสัมพันธ์และพัฒนาอาชีพและส่งเสริมรายได้

การจัดทำแผนการท่องเที่ยวประจำปี องค์กรบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ให้จัดทำแผนการท่องเที่ยวประจำปีทุก ๆ ปี ตามหลักการการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งแผนการท่องเที่ยวที่สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ฝ่ายส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการในทุก ๆ ปี ซึ่งเป็นแผนการท่องเที่ยวไม่เฉพาะเจาะจง

3.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะ จุดอ่อน จุดแข็ง ของสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ มอหินขาว อุทยานแห่งชาติไทรทอง อุทยานแห่งชาติป่าหินงาม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สถานที่ท่องเที่ยวมอหินขาว จุดอ่อน คือ ปัจจุบันเขตพื้นที่มอหินขาวเกิดข้อถกเถียงเรื่องพื้นที่คาบเกี่ยว ระหว่างอุทยานแห่งชาติภูแลนคากับอุทยานแห่งชาติดาดโตน และระบบ โครงสร้างพื้นที่บริเวณเสาหินทั้ง 5 ต้น มีห้องน้ำไม่เพียงพอ นอกการนี้การให้ความรู้เกี่ยวกับมอหินขาวของเจ้าหน้าที่อุทยานไม่เพียงพอ

อุทยานแห่งชาติไทรทอง จุดอ่อน คือ การประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง ทำให้ประชาชนที่ไปเที่ยวส่วนมากนั้น เป็นคนไม่จังหวัดชัยภูมิและใกล้เคียง นักท่องเที่ยวต่างภาคหรือนักท่องเที่ยวต่างประเทศไม่ค่อยรู้จัก อีกทั้งระบบการจัดการท่องเที่ยวที่ไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ซึ่งการท่องเที่ยวของอุทยานนั้นเป็นช่วงหน้าฝนของทุก ๆ ปีช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน เป็นช่วงที่ดอกไม้กำลังบานโดยเฉพาะดอกกระเจียวหรือดอกบัวสวรรค์ ซึ่งจังหวัดชัยภูมินั้นมีทุ่งดอกกระเจียวสองแห่งคืออุทยานแห่งชาติป่าหินงาม อุทยานแห่งชาติไทรทอง หลังจากหมดฤดูทุ่งดอกกระเจียวในช่วงหน้าแล้วไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มเติม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในและนอกประเทศ นอกจากนี้ในเทศกาลการท่องเที่ยว และสถานที่ท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติไทรทอง เช่น ผาทำหัด น้ำตกไทรทอง และต้นไม้ 1000 ปี โดยสิ่งเหล่านี้ขาดการนำเสนอและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติไทรทองที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เพื่อให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้

อุทยานแห่งชาติป่าหินงาม จุดอ่อน คือ ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ห้องน้ำไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งพื้นที่ของอุทยานภูมิประเทศเป็นเนินเขาสลับซับซ้อน ทำให้เกิดปัญหา

น้ำไม่สะอาด มีสีขุ่น และสถานที่ที่จอดรถไม่เพียงพอ ระบบการจราจรไม่เป็นระบบ การเดินทางโคจรรถ ส่วนตัวก่อนเข้าเขตอุทยานเส้นทางคับแคบ และการที่จะขึ้นไปชมทุ่งดอกกระเจียวนั้นต้องใช้รถรับ-ส่ง ที่พานักท่องเที่ยวขึ้นไปข้างบน นั้นมีเสียงดังและทำให้เกิดมลภาวะเป็นพิษทางอากาศ เป็นต้น

ทั้งหมดที่กล่าวมานั้นคือ จุดแข็ง จุดอ่อน ของสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดชัยภูมิ หากวิเคราะห์โอกาสภายนอก พบว่า จังหวัดชัยภูมิมียอดกักรภาครัฐ ภาคเอกชน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สามารถให้การสนับสนุนงบประมาณ การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และอุปสรรคภายนอกคือ การคมนาคมที่ไม่สะดวก เช่น การเดินทางโดยรถส่วนตัวบางช่วงให้การเดินทางท่องเที่ยว นั้น ถนนภายในอุทยานคับแคบ ตลอดจนการเข้าถึงข้อมูลของนักท่องเที่ยว เป็นต้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) รัฐบาลควรเพิ่มหรือชี้แจงอำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่ ซึ่งการส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุได้ด้วยตัวเองและจำเป็นต้องดำเนินการร่วมกับหน่วยงานของรัฐ

2) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จำเป็นต้องทำงานร่วมกับภาครัฐ ภาคธุรกิจ และกลุ่มต่าง ๆ เช่น สมาคมนักข่าวชัยภูมิ สมาคมรถทัวร์ชัยภูมิ ยังต้องร่วมมือกันและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

3) การให้ความรู้กับบุคลากรภายในองค์กร และการฝึกอบรมต่าง ๆ รวมถึงการให้ความสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

4) การจัดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในทุกรูปแบบ เช่น จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ให้เพียงพอหน่วยงานท้องถิ่นต่าง ๆ และแสดงให้เห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอย่างไร

5) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ควรบูรณาการกับจังหวัดชัยภูมิ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับอื่น ๆ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับทาบพาดด้านการท่องเที่ยว และเศรษฐกิจในท้องถิ่นนั้น ๆ และเสริมสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในเรื่อง ของบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาเพิ่มเติมถึงเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบบูรณาการในครั้งต่อไป

2) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาโดยใช้การศึกษาเชิงปริมาณ ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมด้วยการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยวิธีการการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงตามความคิดเห็น

ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิมากที่สุดเพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลมาพัฒนาการบริหารองค์การด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ.2560-2564)*.

กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงแรมท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2

กฤษณา ฟุ้งฟูและทิพย์วัลย์ สุรินยา. (2560). *ความรู้ในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ความผูกพันต่อชุมชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของประชาชน ตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดงจังหวัดสมุทรปราการ*. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 1(2), 1-10.

กัญจินฉินา โภคอุดม. (2560). *บริบทการท่องเที่ยวและเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน, เอกสารประกอบการบรรยายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก

https://goodpim.files.wordpress.com/2017/01/it_tourism-chap1.pdf

จุฬา เจริญวงศ์. (2558). *ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดเพชรบูรณ์*.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

ฝัน นิลสวัสดิ์ ดุสาเมเลน. (2563). *บทบาทของเทศบาลต่อภารกิจด้านการท่องเที่ยว: การบริหารจัดการท่องเที่ยวเมืองเก่าสงขลาและเมืองเก่าปัตตานี*. วารสารชุมชนวิจัยมหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

กัญฉิลา น้อยเจริญ. (2563). *บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน*. วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย.

Bessière, J. (2013). 'Heritagisation', a challenge for tourism promotion and regional development: an example of food heritage. *Journal of Heritage Tourism*, 8(4), 275-291.

Csapo, J. (2012). *The Role and Importance of Culture Tourism in Modern Tourism*

Industry. Retrieved October 12, 2023, from [https://www.researchgate.net/](https://www.researchgate.net/publication/224830622_The_Role_and_Importance_of_Cultural_Tourism_in_Modern_Tourism_Industry)

[publication/224830622_The_Role_and_Importance_of_Cultural_Tourism_i](https://www.researchgate.net/publication/224830622_The_Role_and_Importance_of_Cultural_Tourism_in_Modern_Tourism_Industry)

[n_Modern_Tourism_Industry](https://www.researchgate.net/publication/224830622_The_Role_and_Importance_of_Cultural_Tourism_in_Modern_Tourism_Industry)

Rui Carvalho. (2014). *A literature review of the role of culture capital in creative tourism*. Retrieved

October 19, 2023, from [https://www.academia.edu/9546540/A_literature_review_of_the_role_of_](https://www.academia.edu/9546540/A_literature_review_of_the_role_of_culture_capital_in_creative_tourism)

[culture_capital_in_creative_tourism](https://www.academia.edu/9546540/A_literature_review_of_the_role_of_culture_capital_in_creative_tourism)